

UNIUNEA EUROPEANĂ

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

OIPOSDRU

ACADEMIA ROMÂNĂ

Cunoașterea Extremului Orient reflectată în publicații românești (1840-1940) – O privire asupra culturii chinezești –

Tutore îndrumător:

prof. univ. dr. Silviu ANGELESCU

Doctorand:

Radu TOADER

Această lucrare a fost realizată în cadrul proiectului „Cultura română și modele culturale europene: cercetare, sincronizare, durabilitate”, cofinanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, contractul de finanțare nr. POSDRU/159/1.5/S/136077.

București, 2015

UNIUNEA EUROPEANĂ

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

OIPOSDRU

ACADEMIA ROMÂNĂ

CUPRINS

Pagină de gardă	
Pagină de titlu.....	1
Cuprins	2
Introducere.....	3
1.Obiective.....	3
2.Etapizare a cercetării.....	3
3.Descrierea temei.....	4
O esență a rezultatelor cercetării.....	12
Capitolul I.....	12
Capitolul II.....	27
Capitolul III.....	39
Capitolul IV.....	46
Capitolul V.....	52
Bibliografie.....	65

REZUMAT

Această lucrare se numește *Cunoașterea Extremului Orient reflectată în publicații românești (1840-1940)-O privire asupra culturii chinezești-*

Spațiile românesc și chinezesc nu au fost spațial apropiate, iar până pe la jumătatea secolului trecut nici din punct de vedere politic, economic sau cultural nu au fost în proximitate.

Sursele folosite în cercetare sunt exclusiv scrise (fără să reprezinte totalitatea surselor scrise din epoca dată despre tema dată). Este vorba, în principal, de publicații românești, în limba română, din spațiul românesc, în perioada dată, apoi documente diplomatice și, în mai mică măsură, manuscrise.

Informațiile din publicațiile românești privitoare la spațiul sinic sunt exclusiv mediate, ele provin din presa străină europeană a acelei vremi.

Lucrarea este structurată în cinci capitole; de asemenea, mai sunt incluse o introducere și o încheiere, precum și bibliografia.

Primul capitol, *Trăsături și elemente identitare europene. Ipoteza coordonatelor unui model cultural românesc*, este o caracterizare de ordin cultural-civilizațional a „receptorilor” imaginii, anume culturile europene și integrate lor, cea românească.

Condițiile unei receptivități a societății românești la datele de cultură și de civilizație ale spațiului sinic este capitolul al doilea și rolul lui este de a arăta și explica, în măsura posibilului, resorturile societății românești privitoare la atitudinile și acțiunile ei față de exterior.

Al treilea capitol este *China: Repere cultural-civilizaționale*, în care ne-am străduit să înfățișăm, într-o formă condensată, aceste repere. A fost necesar să arătăm, în acest scurt capitol, ceea ce era chintesența tradiției, așa încât să reiasă notabilul contrast cu ce i se cerea să fie, prin întâlnirea cu Occidentul și cu modernitatea.

China și Exteriorul. China versus Occidentul este titlul celui de-al patrulea capitol. China refuză, în esență, nu și în aparență, să importe idei, dar – inevitabil – (și acest lucru va deveni limpede și decisiv pentru ea) importă războaie și efecte ale colonialismului. Modernizarea ei începe și se desfășoară dureros, mai ales în forma conflictelor armate și a tratatelor ce le urmează (tratatele inechitabile).

Capitolul al cincilea s-a intitulat *O istorie a întâlnirilor subiective și obiective dintre români și China* și a încercat să arate atât faptul că există niște rădăcini ale întâlnirilor dintre români și China (nu am putut să nu înfățișăm ca reper al acestor întâlniri pe Spătarul Milescu), cât și faptul că deosebirea dintre obiectiv și subiectiv este destul de greu de făcut când este vorba de întâlnirea cu Celălalt.